Dosarul nr. 2ac-412/23 (dosar electronic 2-22177540-02-2ac-06072023)
Judecătoria Chișinău, judecător Tatiana Balan

D E C I Z I E

mun. Chișinău 9 noiembrie 2023

Colegiul civil, comercial
și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău
Președintele ședinței, judecător Ion Secrieru
Judecătorii Marina Anton și Vitalie Cotorobai
Grefier

examinând, fără participarea părților, în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă apelul declarat de avocatul Staruș Denis, în interesele reclamantei „Go & Create" S.R.L. , împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 26 mai 2023, pronunțată în cadrul cauzei civile intentată la cererea de chemare în judecată, examinată în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă, înaintată de „Go & Create" S.R.L. către „Best" S.R.L. cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, prin care acțiunea a fost admisă parțial, -

c o n s t a t ă :

La 30 noiembrie 2022 avocatul Staruș Denis, acționînd în numele și interesele reclamantei „Go & Create" S.R.L., în baza mandatului avocațial nr. ***** din 17.10.2022, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către „Best" S.R.L., solicitând încasarea de la pârâtă în beneficiul său a datoriei în sumă de 7500 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2000 lei și a taxei de stat în sumă de 270 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că începând cu anul 2019 procura marfă de la „Best" S.R.L. în temeiul facturilor fiscale eliberate de ultima.

A menționat, că începând cu data încheierii relațiilor de afacere între părți, a transferat către „Best" S.R.L. sume în mărime totală de 53 306,80 lei, care au fost achitate integral de către reclamantă.

A afirmat, că pe parcursul executării lucrărilor, a restituit către pârâtă unele produse și în acest sens, de către părți au fost semnate facturile fiscale cu minus, în valoare totală de 9000 lei, dintre care pârâta urma să transfere/ramburseze pe contul reclamantei suma de 7500 lei.

A relatat, că la data depunerii prezentei cereri, are înregistrată pe contul „Best" S.R.L. o sumă în surplus de 7500 lei, pentru care nu au fost solicitate/executate lucrări și aceasta urma a fi rambursată înapoi pe contul reclamantei.

A susținut, că din momentul înregistrării avansului în supraplus în contul „Best” S.R.L. nici un bun nu a fost livrat și de către reclamantă a fost comunicat că dorește rambursarea avansului.

A invocat, că suma dată a rămas în contul pârâtei ca credit și urmează a fi restituită reclamantei.

La data de 24 octombrie 2022, a expediat în adresa pârâtei o cerere, cu solicitarea de a fi restituită suma de 7500 lei, deoarece a fost achitată ca supraplată de avans și, totodată, a solicitat compensarea cheltuielilor de judecată. La cerința de restituire a sumei nu s-a reacționat și avizul de recepție nu a fost semnat de administratorul pârâtei.

La cererea de chemare în judecată reprezentantul pârâtului „Best” S.R.L. a prezentat referință, prin care a solicitat respingerea acţiunii înaintate de „Go & Create” S.R.L. , totodată menționând faptul, că la data depunerii cererii în instanța de judecată, datoria pârâtei a fost practic stinsă, soldul fiind de 2000 lei și nu 7500 lei, după cum se indică în cerere, iar la data comunicării pârâtei a cererii de chemare în judecată, datoria deja nu exista.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 26 mai 2023 a fost admisă parțial acțiunea înaintată de „Go & Create” S.R.L., fiind dispusă încasarea de la „ Best” S.R.L. în beneficiul „Go & Create” S.R.L. datoria în sumă de 4000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1000 lei și taxa de stat în sumă de 270 lei. Hotărârea judecătorească în partea încasării datoriei nu urmează a fi pusă în executare, deoarece datoria a fost achitată benevol de către „Best” S.R.L.

În motivarea soluției sale instanța de fond a reținut, că la data adresării reclamantei „Go & Create” S.R.L. cu acțiune în instanța de judecată, datoria pârâtei „Best” S.R.L. .constituia suma de 4000 lei, fapt confirmat prin actul de verificare reciprocă din 31 decembrie 2022, semnat de ambele părți. Totodată, având în vedere faptul, că până la data pronunțării hotărârii, „Best” S.R.L. a achitat benevol datoria, hotărârea judecătorească în partea încasării datoriei nu urmează a fi pusă în executare.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 23 iunie 2023 avocatul Staruș Denis, în numele și interesele reclamantei „Go & Create” S.R.L., a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea micșorării onorariului avocatului de la 2000 lei la suma de 1000 lei, cu emiterea un ei decizii noi în această parte prin care să fie dispusă încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2000 lei.

Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2023, cererea de apel a fost pusă pe rol și acceptată pentru examinare, cu intentarea procedurii în apel.

În motivarea apelului partea a invocat aceleași motive de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată, menționând că instanța de fond a încasat incorect cheltuielile de judecată compuse din onorariul avocatului parțial, fapt cu care apelanta

nu este de acord, deoarece cheltuielile indicate au fost achitate, fapt confirmat prin factura fiscala din care rezultă că onorariul pentru dosarul înaintat împotriva intimatului constituie suma de 2000 lei și Ordinului de plată anexat, prin care apelanta a achitat către avocat Staruș Denis suma totală de 2000 lei pentru dosarul în cauză care și a fost indicat în factura fiscală.

Susține reprezentantul părții, că suma onorariului de 2000 lei contestată de apelantă, reprezintă cuantumul real, necesar și rezonabil. Or, în speță, potrivit criteriilor de apreciere a cheltuielilor pentru asistența juridică, acestea sunt calificate ca fiind reale - confirmate prin ordinul de plată; necesare- acțiuni, utilitatea cărora nu provoacă dubii și ținând cont de importanța cazului pentru reclamant; rezonabile- nefiind excesive, ba chiar comparabile cu cele fixate prin acte normative pentru asistență juridică.

Subsidiar a relevat, că la aprecierea cuantumului cheltuielilor de asistență juridică urmează a se reține, profesionalismul avocatului; aportul acestuia la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale de care dispune pentru acordarea asistenței juridice; rezultatul obținut; experiența, stagiul profesional de muncă, reputația și abilitatea avocatului. Astfel, instanța de fond incorect a concluzionat despre necesitatea respingerii parțiale a cerinței privind încasarea cheltuielilor pentru asistența juridică în mărime de 2000 lei, aceste cheltuieli fiind rezonabile, reale și necesare acordării suportului juridic reclamantei.

La cererea de apel declarată, partea intimată „Best" S.R.L. nu a prezentat referință.

Studiind materialele cauzei, motivele expuse de apelant în cererea de apel, în coroborare cu starea de fapt constatată și legislația pertinentă aplicabilă, Colegiul consideră apelul drept neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Termenul de declarare a apelului.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile calculat din data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Partea apelantă „Go & Create" S.R.L. a depus apelul la data de 23 iunie 2023 împotriva hotărârii Judecătorie Chișinău /sediul Centru/, dispozitivul căreia a fost pronunțat la 26 mai 2023. Astfel, Colegiul constată depunerea apelului în interiorul termenului acordat de lege.

Cadrul legal pertinent aplicabil speței.

Potrivit art. 276^2 alin. (1) Cod de procedură civilă dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

În corespundere cu prevederile art. 276[3] Cod de procedură civilă:

(1) Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă.

(2) Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sânt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul.

(3) În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art. 172 şi art. 173 Cod de procedură civilă doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă.

(4) Dacă din materialele cauzei rezultă că cererea nu poate fi examinată în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă, judecătorul, prin încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală. În acest caz, prevederile prezentului capitol sânt inaplicabile.

Conform art. 276[4] Cod de procedură civilă:

(1) Instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii.

(2) Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

(3) Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.

(4) Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condiţiile prezentului cod. Deciziile instanţei de apel nu se supun recursului, fiind definitive şi irevocabile de la pronunţare.

(5) Instanţa de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, prevederile art. 276[3] Cod de procedură civilă fiind aplicabile corespunzător.

În conformitate cu art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanțe. Totodată potrivit lit. d) al aceleași norme procedurale, instanța de apel este în drept să admită apelul, să caseze integral hotărârea primei instanţe şi să trimită cauza spre rejudecare în primă instanţă doar în cazul în care s-au încălcat temeiurile prevăzute la art. 388 alin. (1) lit. d) şi lit. i) Cod de procedură civilă și doar la solicitarea participanţilor la proces, instanţa de apel poate trimite cauza spre

rejudecare în prima instanţă doar o singură dată, în cazul prevăzut la art. 388 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă. Iar potrivit art. 388 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă hotărârea primei instanţe urmează a fi casată, independent de argumentele cererii de apel, dacă cauza a fost judecată de instanţă în absenţa unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data şi ora şedinţei de judecată.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședința de judecată.

Potrivit dispozițiilor art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele are au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 121 Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Articolul 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 118 al-le (1)-(3) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Partea care nu a exercitat pe deplin obligația de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanței judecătorești un demers prin care solicită audierea părții adverse în privința acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanțele pe care instanța le consideră dovedite. Circumstanţele care au importantă pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În corespundere cu art. 6 paragraful 1 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi jurisprudenţa CtEDO, instanţele de judecată sunt obligate să motiveze hotărârile sale, care vor trebui să conţină circumstanţele cauzei constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acţiunii, alte chestiuni ce au fost soluţionate în

cadrul judecării pricinii, legea materială şi/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanţei în caz de respingere a unor probe prezentate de participanţi etc.

Conform art. 373 Cod de procedură civilă (1) Instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă.

(2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.

(3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

(5) Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

(6) Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor când consimte şi când hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar invocate de părți şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Or, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor instanței de apel, ultima are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare (Hirro Balani contra Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43).

Articolul 5 alin. (1) Cod de procedură civilă declară, că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Potrivit art. 9 alin. (2) lit. a) Cod civil, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Starea de fapt și circumstanțele pricinii. Aprecierea instanței de apel.

Din suportul probator prezent la materialele cauzei rezultă, că începând cu anul 2019 și până în anul 2022 „Go&Create” S.R.L. procura marfă de la „Best” S.R.L. în temeiul facturilor fiscale eliberate de ultima.

Conform actului de verificare reciprocă din 11 octombrie 2022 „Go & Create” S.R.L. a procurat marfă de la „Best” S.R.L. în sumă totală de 53306,80 de lei, sumă care a fost achitată integral.

Conform actului de verificare reciprocă din 11 octombrie 2022 „Go&Create” S.R.L. pe parcursul executării lucrărilor, a restituit către „Best” S.R.L. unele produse și în acest sens, de către părți au fost semnate facturile fiscale cu minus, în valoare totală de 9000 lei. Astfel, la data de 11 octombrie 2022 „Best” S.R.L. avea o datorie față de „Go & Create” S.R.L. în mărime de 9000 lei, dintre care pârâta urma să ramburseze suma de 7500 lei.

Materialele cauzei mai atestă faptul, că la data adresării apelantei/reclamante „Go & Create” S.R.L. cu acțiune în instanța de judecată, datoria pârâtei „Best” S.R.L. constituia suma de 4000 lei, fapt confirmat prin actul de verificare reciprocă din 31 decembrie 2022, semnat de ambele părți, iar până la data pronunțării hotărârii, „Best” S.R.L. a achitat benevol datoria.

Reclamanta „Go & Create” S.R.L., înaintând acțiunea în judecată împotriva pârâtei „Best” S.R.L. a solicitat încasarea de la pârâtă în beneficiul său a datoriei în sumă de 7500 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2000 lei și a taxei de stat în sumă de 270 lei. Fiind învestită cu judecarea cauzei, prima instanţă a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii, fiind încasat de la ,, Best” S.R.L. în beneficiul „Go & Create” S.R.L. datoria în sumă de 4000 lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1000 lei și taxa de stat în sumă de 270 lei. La fel, prima instanță a indicat că hotărârea judecătorească în partea încasării datoriei nu urmează a fi pusă în executare, deoarece datoria a fost achitată benevol de către ,, Best” S.R.L.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, în partea admiterii parțiale a cheltuielilor de asistență juridică, reprezentantul apelantei/reclamante Go & Create” S.R.L. , avocatul Staruș Denis, a contestat-o cu apel, solicitând admiterea cererii de apel și casarea parțială a hotărârii instanței de fond, în partea micșorării onorariului avocatului și emiterea unei decizii de încasare a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2000 lei.

Analizând situația de fapt prin prisma prevederilor legale enunțate mai sus, Colegiul, în primul rând ține să specifice că hotărârea judecătorească este contestată doar în partea compensării cheltuielilor de asistență juridică. Respectiv, în partea în care hotărârea nu este atacată, instanța de apel nu va supune analizei și verificării și nu va da apreciere concluziei instanței de fond cu privire la admiterea parțială a pretenției de încasare a datoriei, deoarece în această parte hotărârea nefiind contestată de părți, apelantul/reclamant înaintând obiecții doar în partea micșorării cuantumului cheltuielilor de asistență juridică. Urmare a acestui fapt și ghidându-se de principiul disponibilității părților și examinării pricinii în apel în limitele pretențiilor din cererea de apel, situație reglementată potrivit dispozițiilor art. 27 alin. (1) și art. 373 alin. (1) Cod de procedură civilă, Colegiul va supune verificării hotărârea instanței de fond

doar în partea atacată, în rest prezumându-se că aceasta este una corectă și legală, fiind acceptată de părțile în litigiu.

Cu referire la solicitările apelantului, Colegiul relevă următoarele aspecte și momente de bază.

În corespundere cu prevederile art. art. 82-84 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei. Taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul şi valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat. Se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată (inițială şi reconvențională), cererea intervenientului principal, cererea vizând cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvabilității, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, precum şi cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) şi (1/1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile numite se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Cu referire la cheltuielile de judecată compuse din plata pentru asistența juridică, instanța de apel consideră că suma solicitată de reclamanta/apelantă de 2000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică la examinarea cauzei în instanța de fond, este una exagerată, or, în acest sens urmează a fi apreciată prestaţia avocatului prin prisma realităţii, necesităţii şi rezonabilităţii sumei solicitate, ţinând cont de categoria litigiului. Astfel, reținând probele prezentate pentru dovada cheltuielilor suportate, Colegiul civil apreciază caracterul rezonabil al cheltuielilor suportate de reclamanta/apelantă, prin prisma următorilor factori: complexitatea cauzei, noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul şi munca depusă de aceștia, faptul în ce măsură munca lui în cauza respectivă i-a limitat capacitatea de a lucra în alte dosare, rezultatul obținut, lipsa restricțiilor de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei, durata relaţiei dintre avocat şi client, experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului, justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză, faptul că acestea urmează să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime, rezultatul obținut urmare a examinării cauzei de instanța de judecată.

Respectiv, prin prisma celor enunțate, instanța de apel, conchide că, cuantumul cheltuielilor de asistență juridică corect a fost diminuat de la suma de 2000 lei până la

suma de 1000 lei, care în viziunea instanței de apel, este unul rezonabil şi proporţional, corespunzător circumstanţelor de fapt ale cauzei. Or, pornind de la practica CtEDO, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

În viziunea Colegiului, toate argumentele și afirmațiile invocate de societatea apelantă, citate supra, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele au fost examinate de prima instanță, iar instanța de apel le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speţei. Mai mult, Colegiul reamitește că, prima instanță a admis parțial pretenția reclamantei, privind încasarea datoriei, soluția nefiind contestată de nici una din părți, moment care la fel indică la corectitudinea soluției date de instanță, privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică într-un cuantum mai mic decât cel pretins de reclamantă.

În final, instanţa de apel subliniază că, contrar prevederilor art. 118 și art. 121 Cod de procedură civilă, reclamanta în fața instanţei de fond nu a adus careva probe în susținerea cerinței sale de compensare a cheltuielilor de judecată, cum nu a combătut concluzia făcută în acest sens din hotărârea contesta și, prin urmare, instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței și a admis acţiunea.

Instanţa de apel relevă că soluţia dată de instanţa de fond este corectă, motivată şi amplu argumentată, cu pronunţarea asupra tuturor aspectelor juridice şi făcând trimitere, atât la probele administrate, cât şi dispoziţiile legale aplicabile la caz.

Distinct de cele indicate, instanţa de apel, prin prisma jurisprudenţei CEDO şi anume cauza Rebait şi alţii contra Franţei nr.26561/1995, unde Comisia a menţionat că „... art. 6§1 al Convenţiei, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succes”, consideră necesar de a respinge şi alte argumente invocate în apel, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Astfel, din considerentele menționate şi având în vedere că hotărârea primei instanţe este legală și întemeiată, iar argumentele apelantului nu sunt în măsură să determine contrariul, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat şi de a menţine hotărârea primei instanţe.

Reieșind din cele indicate și în conformitate cu prevederile art. art. 276^3, 276^4, 385 lit. a) și 389-390 Cod de procedură civilă Colegiul, -

d e c i d e :

Respinge apelul declarat de avocatul Staruș Denis, în numele și interesele reclamantei „Go&Create” S.R.L.

Menține hotărârea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 26 mai 2023, pronunțată în cadrul cauzei civile intentată la cererea de chemare în judecată, examinată în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă, înaintată de „Go&Create” S.R.L. către „Best” S.R.L. cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă şi irevocabilă din data pronunțării.

Preşedintele ședinței **Ion Secrieru**
Judecător

Judecătorii **Marina Anton**

Vitalie Cotorobai